

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 36980

гр. София, 25.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
закрито заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

като разглежда дело номер **9955** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 32164 от 13.08.2026 г., постановено по адм. дело № 9955/2025 г. по описа
на Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав:

- е обявена нищожността на актове за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с
номера, както следва: № 1024223-1, № 1024224-1, № 1024225-1, № 1024226-1, № 1024227-1, №
1024228-1, всички издадени на 16.12.2024 г. от старши инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция
„Общински приходи“ при Столична община, В ЧАСТТА, с която са установени задължения –
данък върху недвижими имоти и такса за битови отпадъци, за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., и

- е отхвърлена жалбата на „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу
актове за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с номера, както следва: №
1024223-1, № 1024224-1, № 1024225-1, № 1024226-1, № 1024227-1, № 1024228-1, всички
издадени на 16.12.2024 г. от старши инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“
при Столична община, В ЧАСТТА, с която са установени задължения – данък върху недвижими
имоти и такса за битови отпадъци, за 2022 г., 2023 г. и 2024 г.

Срещу решението в отхвърлителната му част е подадена жалба от „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС
НАДЕЖДА“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК[ЕИК], приложена към молба от 10.09.2026 г.

Производството е проведено по реда на чл. 4, ал. 1 и ал. 5, чл. 9б от ЗМДТ във връзка с чл. 107,
ал. 4 ДОПК, чл. 144 ДОПК във връзка с чл. 155 - чл. 156 и сл. ДОПК. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ
„установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на
общинската администрация по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се
извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда
на ДОПК“. Съгласно чл. 9б ЗМДТ „установяването, обезпечаването и събирането на местните
такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. Обжалването на свързаните с тях
актове се извършва по същия ред“. Съгласно чл. 144, ал. 1 и ал. 2 ДОПК „по реда за обжалване на
ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в
този кодекс не е предвидено друго. Разпоредбите на тази глава /глава седемнадесета – общи
разпоредби/ се прилагат в производствата по обжалване, уредени и в другите дялове на този

кодекс, ако не е предвидено друго“. В глава седемнадесета са разписани правилата за проверка на редовност и допустимост на жалбите при оспорване по административен и съдебен ред, а в глава осемнадесета и деветнадесета – правилата за оспорване по административен и съдебен ред на ревизионните актове, като разпоредбата на чл. 144, ал. 1 ДОПК не прави разлика за вида на оспорването. При това от тълкуването на цитираните разпоредби се обуславя извод, че приложение в конкретния казус при оспорване на АУЗ намират и разпоредбите за съдебно обжалване на ревизионен акт. Съгласно на чл. 160, ал. 7, изр. второ ДОПК „решението на административния съд по дела, по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на физически лица, и общо в размер до 4000 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на юридически лица, е окончателно“. Изрично е отбелязано от настоящия съдебен състав в постановеното от него решение, че същото е окончателно, т.е. не подлежи на касационно обжалване.

В случая се касае за шест броя актове за установяване на задължения, т.е. шест отделни индивидуални административни актове – предмет на самостоятелен съдебен контрол, поради което и по отношение на всеки един от тях отделно се определя какъв е размерът на публичните вземания без начислените лихви и се прави извод попада ли в необжалваемия размер по чл. 160, ал. 7, изр. второ ДОПК. Всеки един от установените с процесните АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК размери на главниците на публичните общински вземания, за което е предприето съдебно оспорване, е под 4000 лева. Присъединяването на делата и разглеждането в едно съдебно производство законосъобразността на няколко административни актове не изключва приложението на чл. 160, ал. 7, изр. второ ДОПК, или иначе казано, дори и общият размер на установените с всеки един от актовете за установяване на задължения главници на публични задължения да надвишава сумата в размер от 4000 лева, това не прави постановеното от съда решение обжалваемо пред касационната инстанция.

За пълнота следва да се отбележи и, че въпросът за обжалваемостта на процесното решение не би стоял, ако законосъобразността на всеки един от актовете за установяване на задължения, макар и издадени от един и същи орган по отношение на един и същи субект, за едни и същи по вид задължения и за едни и същи периоди, но по отношение на различни обекти, за които са установени тези задължения, бе разгледана в отделни съдебни производства, каквито бяха образувани първоначално преди самият жалбоподател да подаде молба до съда с искане за разглеждането на жалбата в едно общо съдебно производство предвид спецификата на конкретния казус и с оглед избягване постановяването на непротиворечиви съдебни решения.

Приложение намира разпоредбата на чл. 215, т. 4 АПК, съгласно която жалбата се оставя без разглеждане, когато е подадена против решение, което не подлежи на касационно оспорване.

В този смисъл определения на ВАС по адм. дело № 10847/2025 г. и № 1183/2025 г., 5 чл. с-в.

На основание чл. 213а, ал. 2 АПК Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба с вх. № 33607/24.09.2026 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от „ТЪРГОВСКИ КОМПЛЕКС НАДЕЖДА“ ЕООД (в несъстоятелност), ЕИК[ЕИК], срещу решение № 32164 от 13.08.2026 г., постановено по адм. дело № 9955/2025 г. по описа на Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, В ЧАСТТА, с която е отхвърлена жалбата на дружеството срещу актове за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с номера, както следва: № 1024223-1, № 1024224-1, № 1024225-1, № 1024226-1, № 1024227-1, № 1024228-1, всички издадени на 16.12.2024 г. от старши

инспектор отдел ОП „Н.-В.“, дирекция „Общински приходи“ при Столична община, В ЧАСТТА, с която са установени задължения – данък върху недвижими имоти и такса за битови отпадъци, за 2022 г., 2023 г. и 2024 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България чрез Административен съд София-град съгласно чл. 213а, ал. 7 АПК.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на касационния жалбоподател – чрез адв. Н. и временния синдик В. Я. В..

СЪДИЯ: